

பனிமலர் நாவலின் பெண்களின் நிலை

முனைவர் ஸ். சில்வியா ஜூலியட்,
உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
அமெரிக்கன் கல்லூரி, மதுரை.

Abstract :

Until the twentieth century, women continued to suffer oppression in the name of tradition. Women's patience was the basis for maintaining the family. But her life was not complete. There were violences like sleeping after her husband and writing first, eating only after her husband ate, giving up to her husband even if he didn't, and living in subjugation to men. This article explores how women in Panimalai Budinum, despite the barriers, are overcoming them and working with feminist thinking.

Key Words : Novel – Women's Literature – Feminism

முன்னுரை

இருபதாம் நூற்றாண்டின் வரை பெண்கள் மரபின் பெயரால் அடக்குமுறைகளைத் தொடர்ந்து அனுபவித்து வந்தனர் .குடும்பத்தைக் கட்டிக் காப்பதற்கு பெண்ணிடம் இருக்கும்பொறுமை அடிப்படையாக அமைந்தது. ஆனால் அவள் வாழ்வு நிறைவடையவில்லை.கணவனுக்குப் பின் தூங்கி முன் எழுதல் , கணவன் உண்ட பின்பே தான் உண்ணுதல், இல்லாவிடினும் கணவனுக்கு விட்டுக்கொடுத்தல் , ஆண்களுக்கு அடங்கி வாழ்தல் போன்ற வன்முறைகள் இருந்தன. பனிமலை புதினத்தில் பெண்களுக்குத் தடைகள் இருந்தபோதிலும்,அதை அகற்றி பெண்ணிய சிந்தனையுடன் செயல்படுகின்றனர் என்பதை இக்கட்டுரை ஆய்ந்துரைக்கிறது.

பெண்மையின் சிறப்பு

பெண்மையின் சிறப்பை எண்ணிய நம் முன்னோர்கள் வாழ்விற்கு இன்றியமையாதகல்வி,செல்வம்,அறிவு முதலியவற்றை பெண்ணெனக் கொண்டனர்.

“இன்ப உரைகள்தருபவர் ஆர்-வீட்டை

இன்னகை யாலொளி செய்பவர் ஆர்”

அன்பின் உருவாய் , கணவனின் உறைவிடமாய் , வாழ்வின் துணையாய் , மனையின்விளக்காய் மாண்புறுபவள் பெண் என்கிறார் கவிமணி.

“பாலையினைத் தன்டனுடலிற் பாதியாக்கும்

பகுத்தறிவால் பரமசிவன் வலிமை பெற்றான்”

என்ற குலோத்துங்கன் கவிதை வரிகள் மூலமாக பெண்ணை தன் உடலில் சரிபாதியாககொண்டு பகுத்து பரமசிவன் வலிமை பெற்றான் என கூறியுள்ளார்.

குடும்ப வளர்ச்சியில் பெண்களின் பங்கு

குடும்ப வளர்ச்சியில் பெண்களின் பங்கு இன்றியமையாததாக கருதப்படுகின்றது.பெண் என்பவள் இனிமையானவளாகவும் , இன்சொல் பேசுபவர்களாகவும் ;; சகிப்புத்தன்மைகொண்டவளாகவும்; பொறுமையின் சிகரமாகவும் , அன்பில் இருப்பிடமாகவும் திகழ்பவள்.பெண் என்பவள் பிறர் நலனில் அக்கறை கொண்டவராக இருப்பவர். பிறருக்குத் துன்பம்வந்தாலும் தன்னை பற்றி கவலைப்படாமல் உதவுவதற்கு முன் நிற்பவள். ; அதுமட்டுமில்லாமல்ஒரு குடும்பம் சந்தோசமாகவும் நிம்மதியாகவும் ஆனும் பெண்ணுமாக

இணைந்து வாழும்இல்லற வாழ்வில் 'கணவனே கண்கண்ட தெய்வம்' என்கின்ற கோட்பாடு பெண்களுக்குக்கற்பிக்கப்படுகிறது. இந்நிலையில் பெண் அவளைப் பற்றியும் அவளுடைய வாழ்வைப்பற்றியும் சிந்திக்கவே மறந்து விடுகிறாள். கல்விகற்றாலும் , கற்காவிட்டாலும் இதேநிலைதான் காணப்படுகின்றது. பனிமலை புதினத்தில் அனுராதாவின் அம்மா அன்னபூரணிஏழைக் குடும்பத்தில் இருந்து வந்தவள். கணவனை கடவுளுக்குச் சமமாக வழிபட்டு வந்தாள்.அன்னபூரணி எப்போதும் சமையலறையில் வேலை செய்பவர், யாரும் எந்தக் குறையும்சொல்ல கூடாது என்று எண்ணுபவர். தான் சாப்பிடாமல் இருந்து கொண்டு பிள்ளைகளுக்குக்கொடுப்பவள். தன்னுடைய குடும்பம் எவ்வளவு வறுமையில் இருந்தாலும் அந்தச்சூழ்நிலைக்கு ஏற்றார்போல் தன்னுடைய குடும்பத்தை காப்பாற்றி வழிநடத்தி வந்தாள்.பனிமலை புதினத்திலும் அன்னபூரணியின் செயல்கள் இத்தகைய நிலையிலேயேஇருக்கின்றன.

காதல் திருமணம்

தன்னார்வம் அறிந்து பிறர் பொருட்டு என்னும் எண்ணமே காதலாகும். அத்தகு காதல்தூயது. ஆணும் பெண்ணும் ஒருவர் தம்மை மற்றவரில் கலக்கும் நிலையே காதல்என்பதனை

“மாமலை நாடனொடு மறுவின்றாகிய

காமம் கலந்த காதல்”

என்ற அகநானூற்றுப் அடிகள் ஆணும் பெண்ணும் கொள்ளும் காதலை கூறுகின்றது.

பனிமலை புதினத்தில் வைஜெயந்தியும் காதல் திருமணம் செய்து கொள்கிறாள்.முதன்முதலில் இரயிலில் பயணம் செய்யும்போது சரத்தினை சந்தித்ததை மனமதன் தான்மலர் அம்பு எய்தானோ தெரியாது அவனைப் பார்த்து அப்படியே நின்றுவிட்டாள். யாரோதன்னை உற்றுப் பார்ப்பது போல் தோன்றவே அவன் கண்களைத் திறந்து பார்த்தான்இருவரின் பார்வையும் ஒரு வினாடி சந்தித்தன.

வைஜெயந்தி கலவரம் அடைந்து சட்டென்று பார்வையை திருப்பிக் கொண்டாள் , என்ற வரிகள் மூலம் அறிந்துகொள்ளலாம்.

சரத் வைஜெயந்தியின் பெற்றோர்களிடம் தங்களது திருமணத்திற்கு சம்மதம் வாங்கிவிட்டான். இருவரும் கடிதங்கள் மூலமே தங்கள் காதலை வளர்த்தனர். இருவரும் ஒருவரைஒருவர் முழுமையாக புரிந்து கொண்டனர். பின்பு திருமணம் செய்து கொண்டார்கள். உடன்போக்குச் செல்லுதல்

பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளின் காதலை ஏற்காத போது காதலர்கள் ஊரைவிட்டு நீங்குதல் (உடன்போக்கு) முறை பழங்கால முதலாகவே இருந்து வருகின்றது . “பெற்றோரின் சம்மதம் கிடைக்காவிடில் அவர்கள் அறியாதவாறு காதலர்கள் வீட்டை விட்டுச்சென்று மணம் முடித்துக் கொள்வதுண்டு .” இதனைச் சங்க இலக்கியங்கள் ‘உடன்போக்கு’ என்று கூறுகின்றன. பனிமலை புதினத்தில்அனுராதா உடன்போக்குச் சென்றாள். ; அனுராதாஇ மோகன் என்பவரை காதலித்து திருமணம்செய்து கொண்டார். இருவரும் தினமும் சந்தித்து பேசிக் கொள்வார்கள்.இருவருக்குமிடையேநான் உன்னை காதலிக்கிறேன். நீஇல்லாமல் என்னால் வாழ

முடியாது போன்ற உரையாடல்கள் ஏதும் நிகழவில்லை. ஆனால் ஒருவர் மனதை ஒருவர் புரிந்து கொண்டனர். ஆனால் அப்பெண்,

“அப்பா! நான் முதலிலேயே சொல்லி விட்டேன் .எனக்கு உங்க சொத்துதேவையில்லையின்னு. இப்படியே கட்டிய புடவையோட கிளம்பி போகிறேன். என் முடிவுசரியானது தான் என்றும் , சந்தோசமாக இருப்பேன் என்றும் எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கு. அதை புரிந்து கொண்ட பிறகு நீங்களே என்னை வீட்டிற்கு அழைப்பீர்கள்” (ப.ம. , ப. 196)

என்று கூறி உடன்போக்குச் சென்றாள்.

குடும்பத்தில் பெண்களுக்கு ஏற்படும் பிரச்னைகள் :

சமூகத்தில் குடும்பம் என்ற அமைப்பு வெளிப்பார்வைக்கு தெரியக்கூடிய வகையில், ஆழங்களை முடியாத செய்திகளை உள்ளே அடக்கி வைத்திருப்பதாகும். இது ஆணுக்கு அதிகமான உரிமைகளை கொடுப்பதுடன் , பெண்ணை அவனுடன் ஒத்துப் போகவேண்டும் என்ற நிலையிலேயே வைத்திருக்கிறது.

பனிமலை புதினத்தில் , அனுராதாவின் மாமியார் மிகவும் கொடுமைக்காரியாகச் சித்திரிக்கப்படுகிறார். அனுராதா அம்மா இறந்ததற்கு கூட நீ போகக்கூடாது. ஒரே மகள் இவ்வளவு நாளாக எப்படி இருந்தால் என்று கூட விசாரிக்கவில்லை. நீதற்காகப் போகணும் போகக் கூடாது என்றாள். அனுராதா அதையும் மீறி போகிறாள்.

வேலைக்குச் செல்லும் பெண்களின் நிலை

பெண்கள் மீதான ஒடுக்குமுறை குடும்பம் என்ற எல்லைக்குள் மட்டுமே நின்றுவிடுவதில்லை. மாறாக தொழில் , அரசியல் தளம் என சமூகம் முழுக்க பெண்கள் மீதான ஒடுக்குமுறை பரவிக்கொண்டே காணப்படுகின்றன. பெண்களைப் பொறுத்தவரை வரங்களும் கூட சாபங்களாக மாறிவிடும் நிலை காணப்படுகின்றன. மனிதர்களில் ஒருவரான மகளிர்மற்றொரு பாலின ஆண்களாலேயே பாதுகாப்பற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர் என்பதை,

“சில ஆண்கள்

ஆரோக்கியமில்லாத பார்வைகள்

கம்பளிப் பூச்சியாய் உன் முதுகில் ஊரும்.

சிலர்

கோப்புகளை வாங்கும் போது

அவர்கள் விரல்களையும் விசாரிப்பார்கள்”¹³

கவிஞர் வைரமுத்துவின் வரிகள் பணிபுரியும் பெண்களுக்கு அலுவலகத்தில் பாதுகாப்பற்ற நிலை உள்ளதை எடுத்து மொழிகிறது.

அனுராதா முதலில் வேலைக்குச் செல்லும்போது வெளியுலகத்தில் ஆணின் ஆதிக்கத்தில் பெண்கள் படுமபாடுகளைப் பற்றி தெரிந்து கொள்கிறாள். வேலைஇல்லாவிட்டாலும் அடிக்கடி உள்ளே அழைத்து உட்கார வைத்து தேவையில்லாமல் பேசிக்கொண்டிருக்கும் மேலதிகாரி சுந்தர். ஆண்களுக்குப் பெண்களைப் பார்த்தால்

இந்தயோசனையை தவிர வேறு எண்ணங்கள் தோன்றாதா ? என்று எண்ணிக்கொண்டாள் போல்விட்டிற்குச் செல்கிறாள் அனுராதா.

ஒடுக்கப்படும் சூழலை எதிர்க்க கூடியவள் பெண்

பெண்கள் தம்மை ஒடுக்க முயலும் சமூகத்தில் தம் ஆற்றலை உணர்ந்து ஒருகுறிக்கோளோடு செயல்பட்டால் எத்தகைய சூழலிலும் நிலைத்து நிற்கமுடியும். சமுதாயத்திற்கும் தனிப்பட்ட இழப்புகளுக்கும் அஞ்சாமல் உறுதியாய் நின்று சாதிக்கமுடியும் என்பதை இப்புதினம் காட்டுகிறது.

இப்புதினத்தில் வைஜெயந்தியின் கணவன் சரத் தன்னை விட அதிகமாகப் பெண்படித்தால் தன்னை மதிக்க மாட்டாள் என்று எண்ணி வைஜெயந்தியை இந்திய காவல்துறையர் அதிகாரிக்கு படிக்கக்கூடாது. அது உன்னால் முடியாது மிகவும் கஷ்டம் என்றுஅடக்க எண்ணினான். ஆனால் வைஜெயந்தி “ஆண்களுக்கு பெண்கள் எந்த விதத்திலும்குறைந்தவர்கள் இல்லை என்று நிரூபிக்க எனக்கு இந்த வேலை ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும்.நான் ரொம்ப யோசித்து பார்த்து விட்டுத்தான் முடிவுக்கு வந்திருக்கிறேன் ” என்றுநம்பிக்கையுடன் கூறினாள்.

முடிவுரை

குடும்பத்தில் பெண்களுக்கு ஏற்படும் பிரச்சனைகளும் , அதை சமாளித்து கொண்டு வாழும் பெண்களின் மனநிலையையும் இவ்வாய்வு எடுத்துரைக்கின்றது. ஒடுக்கப்படுகின்ற சூழலில் ஆண்களை எதிர்த்து முன்னேறிய நிலை இன்று காணப்படுகிறது. பெண்கள் இன்றைய காலகட்டங்களில் வேலைக்குச் செல்கிறாள். அவ்வாறு செல்லும்போது பல்வேறு இடர்பாடுகளை அவர்கள் சந்திக்கின்றனர். எதையும் தன் குடும்பத்திற்காக பொருட்படுத்தாது வேலைக்குச் செல்வதுடன் , இன்றைய சமூகச் சூழலைப் பெண்கள் எவ்வாறு சமாளிக்க வேண்டும் என்பதையும் நேரடியாக வலியுறுத்துகிறது.